RÅDETS BESLUT

av den 30 mars 1998

om principerna, prioriteringarna, de mellanliggande målen och villkoren i anslutningspartnerskapet med Republiken Litauen

(98/265/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 622/98 av den 16 mars 1998 om stöd till ansökarstaterna inom ramen för föranslutningsstrategin och särskilt om upprättande av anslutningspartnerskap [1], särskilt artikel 2 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Europeiska rådet uttalade vid sitt möte i Luxemburg att anslutningspartnerskap är ett nytt instrument som utgör kärnan i den förstärkta strategin inför anslutningen.

Enligt förordning (EG) nr 622/98 skall rådet med kvalificerad majoritet och på förslag av kommissionen besluta om de principer, prioriteringar, mellanliggande mål och villkor som ingår i de enskilda anslutningspartnerskapen, så som de kommer att föreläggas varje kandidatland, samt om efterföljande betydande anpassningar som är tillämpliga på dem.

Gemenskapens stöd är villkorat av att väsentliga faktorer uppfylls, och särskilt av att åtagandena i Europaavtalen respekteras och av att det sker framsteg i uppfyllandet av Köpenhamnskriterierna. Om en väsentlig faktor saknas får rådet, genom beslut med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen, vidta lämpliga åtgärder avseende allt stöd inför anslutningen.

Europeiska rådet i Luxemburg beslutade att genomförandet av anslutningspartnerskapet och framstegen med att anta gemenskapens regelverk kommer att granskas inom Europaavtalsorganen.

I kommissionens yttrande gavs en objektiv analys av Republiken Litauens förberedelser för medlemsskap och det fastställdes ett antal prioriterade områden där ytterligare insatser bör göras.

För att förbereda medlemsskap bör Republiken Litauen inrätta ett nationellt program för antagande av gemenskapens regelverk. I detta program bör en tidsplan anges för att uppnå de prioriteringar och mellanliggande mål som fastställs i anslutningspartnerskapet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I enlighet med artikel 2 i förordning (EG) nr 622/98 skall de principer, prioriteringar, mellanliggande mål och villkor som ingår i Republiken Litauens anslutningspartnerskap anges i bilagan till denna förordning, vilken utgör en integrerande del av detta beslut.

Artikel 2

Genomförandet av anslutningspartnerskapet skall granskas inom Europaavtalsorganen och rådets lämpliga organ till vilka kommissionen regelbundet skall rapportera.

Artikel 3

Detta beslut skall träda i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 30 mars 1998.

På rådets vägnar

M. BECKETT

Ordförande

[1] EGT L 85, 20.3.1998, s. 1.

BILAGA

LITAUEN

1. Mål

Syftet med anslutningspartnerskapet är att inom en och samma ram fastställa de prioriterade verksamhetsområden som anges i kommissionens yttrande om Litauens ansökan om medlemskap i Europeiska unionen, de finansiella medlen för att hjälpa Litauen att förverkliga dessa prioriteringar samt villkoren för detta stöd. Anslutningspartnerskapet kommer att utgöra en ram för ett antal politiska instrument som kommer att användas för att hjälpa kandidatländerna att förbereda sig för medlemskap. Hit hör bland annat det nationella program för antagandet av gemenskapens regelverk som skall antas av Litauen, den gemensamma utvärderingen av prioriteringarna i den ekonomiska politiken, pakten mot organiserad brottslighet och vägledningen till den inre marknaden. Dessa instrument är alla olika och kommer att utarbetas och genomföras på olika sätt. De kommer inte att utgöra en integrerande del av detta partneskap men de prioriteringar de innehåller kommer att vara förenliga med partnerskapet.

2. Principer

De viktigaste prioriterade områden som fastställts för varje kandidatland rör landets förmåga att uppfylla Köpenhamnskriterierna, enligt vilka det för medlemskap krävs följande:

— Kandidatlandet skal ha stabila institutioner som garanterar demokrati, rättssäkerhet, mänskliga rättigheter samt respekt för och skydd av minoriteter.

— En fungerande marknadsekonomi liksom kapacitet att hantera det konkurrenstryck och de marknadskrafter som råder inom unionen.

— Förmåga att uppfylla de skyldigheter som följer av medlemskapet, inbegripet att ansluta sig till den politiska, ekonomiska och monetära unionens mål.

Vid sitt möte i Madrid underströk Europeiska rådet att kandidatländerna måste anpassa sina administrativa strukturer för att kunna tillämpa gemenskapspolitiken på ett friktionsfritt sätt efter anslutningen. Vid sitt möte i Luxemburg framhöll Europeiska rådet att införlivandet av gemenskapens regelverk med lagstiftningen är nödvändig, men inte i sig tillräcklig. Det är nödvändigt att tillse att regelverket verkligen tillämpas.

3. Prioriteringar och mellanliggande mål

Av kommissionens yttranden och rådets behandling av dessa har framgått hur stora ansträngningar kandidatländerna måste göra på vissa områden för att förbereda sig för anslutningen. Det har också bedömts att inget kandidatland för närvarande helt uppfyller Köpenhamnskriterierna. Denna situation kommer att göra det nödvändigt att fastställa olika etapper med prioriteringar med angivande, för varje prioritering, av bestämda mål vilka skall fastställas i samarbete med de berörda länderna. Uppnåendet av dessa mål kommer att påverka vilken grad av bistånd som beviljas, hur förhandlingarna med vissa länder utvecklas och inledandet av förhandlingar med andra länder. Prioriteringarna och mellanliggande målen har delats upp i två grupper, de på kort sikt och de på lång sikt. Som kortsiktiga betecknas de prioriteringar och mellanliggande mål som Litauen realistiskt sett kan förväntas uppnå under 1998 eller beträffande vilka Litauen i vart fall kan förväntas göra betydande framsteg inom samma frist. Med hänsyn till den korta tidsfristen och den administrativa kapacitet som fordras för att genomföra dem har endast ett mindre antal prioriteringar fastställts på kort sikt. Prioriteringarna på medellång sikt förväntas ta över ett år att uppnå, även om arbetet med dem kan och bör inledas under 1998.

Litauen kommer att uppmanas att till slutet av mars utarbeta ett nationellt program för antagandet av gemenskapens regelverk som bör innehålla en tidsplan för genomförandet av dessa prioriteringar och mellanliggande mål och, i de fall det är möjligt och relevant, uppgift om behovet av personella och finansiella resurser.

Av anslutningspartnerskapet kommer att framgå att Litauen måste ta itu med alla de frågeställningar som tas upp i yttrandet. Det kommer också att framhållas att det inte är tillräckligt att genomföra gemenskapens regelverk; det är dessutom nödvändigt att se till att regelverket faktiskt tillämpas i enlighet med de standarder som gäller inom unionen. På alla de områden som är förtecknade nedan krävs trovärdigt och effektivt genomförande av gemenskapens regelverk.

Med ledning av kommissionens yttrande och rådets behandling av detta har följande prioriteringar och mellanliggande mål, på kort respektive medellång sikt, fastställts för Litauen.

3.1 Prioriteringar på kort sikt (1998)

Ekonomiska reformer: Fastställande av prioriteringar på medellång sikt inom den ekonomiska politiken och gemensam utvärdering inom ramen för Europaavtalet, påskyndande av privatiseringar i stor skala och framsteg i riktning mot omstrukturering av bank- och energisektorerna samt jordbrukets livsmedelssektor, säkerställa efterlevnaden av finansiell disciplin i företagen.

Förstärkning av den institutionella och administrativa kapaciteten: Särskilt betydande ansträngningar för en reformering av den offentliga förvaltningen och beträffande gränsövervakningen, tullen, beskattningen och finanserna samt förberedande av en utbildningsstrategi för statliga tjänstemän och tjänstemän inom rättsväsendet, de veterinärmedicinska och fytosanitära förvaltningarna, särskilt vad gäller resurserna vid de yttre gränserna, förstärkning av institutionerna på miljöområdet, påbörjande av arbetet med att upprätta de strukturer som krävs för regional- och strukturpolitiken.

Den inre marknaden: Detta omfattar ytterligare anpassning på områdena intellektuell och industriell äganderätt, offentlig upphandling, finansiella tjänster, fytosanitära och veterinärmedicinska förvaltningar och förbättring av oberoende strukturer för standardisering och bedömning av överensstämmelse. Antagande av en ny konkurrenslag och upprättande av förteckningar över statligt stöd vilka medger öppenhet.

Rättsliga och inrikes frågor: Särskilt ytterligare ansträngningar för att genomföra åtgärder för att bekämpa korruptionen och den organiserade brottsligheten samt förbättra gränskontrollen och förhållandena i anläggningarna för flyktingmottagning.

Miljö: Fortsatt införlivande av ramlagstiftning, fastställande och påbörjande av genomförandet av detaljerade tillnärmningsprogram och genomförandestrategier rörande enskilda rättsakter. Planering och inledande av genomförandet av dessa program och strategier.

Energi: Detta omfattar bland annat upprättandet av en övergripande långsiktig energistrategi och en nedläggningsplan för kärnkraftverket Ignalina i enlighet med åtagandena i Kärnsäkerhetsöverenskommelsen.

3.2 Prioriteringar på medellång sikt

Ekonomiska reformer: Konsolidering av privatiseringsprocessen och omstrukturering av bank- och energisektorerna samt av jordbrukets livsmedelssektor och anpassning av den rättsliga ramen (obeståndslagstiftning och konkurrenslagstiftning, förenkling av reglerna för företagsverksamhet inklusive licensförfaranden).

Ekonomisk politik: Regelbunden översyn av den gemensamma bedömningen inom ramen för Europaavtalet av prioriteringarna i den ekonomiska politiken, med fokus på uppfyllande av Köpenhamnskriterierna för medlemskap i unionen och gemenskapens regelverk rörande ekonomiska och monetär politik (samordning av den ekonomiska politiken, framläggande av konvergensprogram, undvikande av alltför stora underskott). Litauen förväntas inte införa euron omedelbart vid anslutningen, men förväntas dock föra en politik som syftar till faktisk konvergens i överensstämmelse med unionens mål beträffande ekonomisk och social sammanhållning och till nominell konvergens som är förenlig med slutmålet, införandet av euron.

Förstärkning av den institutionella och administrativa kapaciteten: Utveckling av en enhet för bedrägeribekämpning, av en statlig revisionsbyrå samt av mekanismer för budget- och finanskontroll, förbättring av rättssystemets sätt att fungera, utbildning i gemenskapsrätt och dess tillämpning för tjänstemän i rättsväsendet, förstärkning av institutioner med ansvar för rättsliga och inrikes frågor (för att se till att de får tillräcklig och välutbildad personal, särskilt poliser och gränsvakter samt personal i ministerier och domstolar), förstärkning av kärnsäkerhetsmyndigheten och reformer av tull- och skattemyndigheterna för att se till att de är redo att tillämpa gemenskapens regelverk, förstärkning av förvaltningarna med ansvar för livsmedelskontroll.

Den inre marknaden: Detta omfattar anpassning av avregleringen av kapitalmarknaden, lagstiftning om offentlig upphandling, politik på det audiovisuella området, indirekt beskattning och statistik, ytterligare anpassning och effektivt säkerställande av efterlevnaden av konkurrenslagstiftningen, särskilt beträffande kontroll av statligt stöd, ytterligare förstärkning av konkurrensmyndigheterna, ytterligare förbättring av strukturerna för standardisering och bedömning av överensstämmelse, upprättande av ett system för marknadsövervakning samt anpassning av övergripande teknisk lagstiftning rörande industriprodukter, främjande av företagsutvecklingen, inbegripet små och medelstora företag, anpassning i förhållande till gemenskapens regelverk rörande telekommunikation, konsumentskydd och den inre marknaden för energi.

Rättsliga och inrikes frågor: Utveckling av effektiv gränsförvaltning, kamp mot den organiserade brottsligheten (särskilt penningtvätt, narkotikahantering och människosmuggling) och korruption, anpassning till unionens viseringspolitik och slutförande av anpassningen till internationella konventioner, genomförande av invandringspolitiken och asylförfarandena, särskilt med sikte på Schengen-regelverket.

Jordbruk: Detta omfattar anpassning till gemenskapens regelverk på jordbruksområdet (inbegripet veterinärmedicinska och fytosanitära frågor, särskilt vad gäller kontrollen vid yttre gränser), beaktande av jordbrukets miljöaspekter och av den biologiska mångfalden, slutförande av fastighetsregistreringen och inrättande av en fungerande fastighetsmarknad. Utveckling av kapaciteten att genomföra och säkerställa efterlevnaden av den gemensamma jordbrukspolitiken, särskilt de grundläggande förvaltningsmekanismerna och administrativa strukturerna för övervakning av jordbruksmarknaderna och genomförande av strukturåtgärder och åtgärder för utveckling av landsbygden, antagande och genomförande av veterinärmedicinska och fytosanitära krav, förbättring av vissa inrättningar för beredning av livsmedel och av anläggningar för provtagning och diagnosticering samt omstrukturering av jordbrukets livsmedelsindustri.

Fiske: Utveckling av kapaciteten att genomföra och säkerställa efterlevnaden av den gemensamma fiskeripolitiken.

Energi: Genomförande av en övergripande energistrategi grundad på effektivitet och diversifiering, omfattande respekt för kärnsäkerhetsstandarder och realistiska åtaganden för avveckling av kärnkraftverk (NSA).

Transport: Ytterligare insatser för anpassning till gemenskapens regelverk, särskilt beträffande sjötransport (säkerhet) och väg- och järnvägstransport, samt för att tillhandahålla nödvändiga investeringar till transportinfrastruktur, särskilt för utbyggnad av de transeuropeiska näten.

Sysselsättning och sociala frågor: Utveckling av lämpliga arbetsmarknadsstrukturer och gemensam översyn av sysselsättningspolitiken som förberedelse för deltagande i unionens samordning av sysselsättningspolitiken, anpassning av arbetslagstiftningen och av lagstiftningen rörande hälsa och säkerhet i arbetet, särskilt ett tidigt antagande av ramdirektivet om hälsa och säkerhet i arbetet, ytterligare utveckling av en aktiv dialog mellan arbetsmarknadens parter, ytterligare utveckling av det sociala skyddet, säkerställande av efterlevnaden av lika möjligheter för kvinnor och män och vidtagande av åtgärder för att få folkhälsostandarderna i linje med unionens normer.

Miljö: Detta omfattar utveckling av strukturer och kapacitet för övervakning och genomförandekontroll, fortgående planering och genomförande av tillnärmningsprogram rörande enskilda rättsakter. Särskild vikt bör läggas vid luftföroreningar och områdena dricksvatten och avfall liksom vid kärnsäkerheten. Miljöskyddskraven och vikten av en hållbar utveckling måste integreras i fastställandet och genomförandet av nationell sektoriell politik.

Regionalpolitik och sammanhållning: Införande av en rättslig och administrativ ram samt en budgetram för en nationell politik som syftar till att på ett integrerat sätt utjämna de regionala skillnaderna, med sikte på deltagande i unionens strukturprogram efter anslutningen.

4. **Programplanering**

Anslagen från Phare för perioden 1995–1997 uppgick till sammanlagt 145 miljoner ecu. Förutsatt att Phare-budgeten för den kvarvarande perioden godkänns kommer kommissionen att bekräfta anslagen för 1998 och 1999. Litauen kan dessutom komma i fråga för bidrag från de stödmedel för att hjälpa länderna att komma ikapp *(catch-up-facility)* som planerats för 1998. Finansieringsförslag kommer att läggas fram för Phares förvaltningskommitté i enlighet med förordning (EEG) nr 3906/89. Samfinansiering med kandidatländerna kommer systematiskt att krävas för alla investeringsprojekt. Det finansiella stödet från år 2000 och framåt kommer att omfatta jordbruksstöd och ett strukturpolitiskt instrument vars åtgärdsprioriteringar kommer att vara av liknande slag som sammanhållningsfondens.

5. **Villkorlighet**

Gemenskapens stöd kommer att villkoras av att Litauen fullgör sina åtaganden enligt Europaavtalet liksom av fortsatta framsteg när det gäller att uppfylla Köpenhamnskriterierna och av framsteg i tillämpningen av detta anslutningspartnerskap. Om dessa allmänna villkor inte uppfylls kan rådet komma att besluta att tills vidare inställa det finansiella stödet på grundval av artikel 4 i förordning (EG) nr 622/98.

6. **Övervakning**

Genomförandet av anslutningspartnerskapet kommer att övervakas inom Europaavtalets ram. Detta kommer att börja 1998, innan kommissionen för rådet lägger fram sin första ordinarie rapport om Litauens framsteg som också omfattar genomförandet av anslutningspartnerskapet.

Relevanta delar av anslutningspartnerskapet kommer att diskuteras i den behöriga underkommittén. Associeringskommittén kommer att behandla den allmänna utvecklingen, framsteg och problem vad gäller att uppfylla prioriteringarna och mellanliggande mål liksom mer specifika frågor som hänskjuts till kommittén från underkommittéerna. Associeringskommittén kommer att rapportera till associeringsrådet om genomförandet av anslutningspartnerskapet.

Phares förvaltningskommitté kommer att se till att finansieringsbesluten är förenliga med anslutningspartnerskapen.

Anslutningspartnerskapet kommer att ändras då så behövs i enlighet med artikel 2 i förordning (EG) nr 622/98. Kommissionen kommer, före slutet av 1999 och därefter med regelbundna mellanrum, att föreslå att detta partnerskap ses över, med avseende på vilket rådet kommer att fatta ett formellt beslut. I denna översyn kommer att tas upp frågan om det, mot bakgrund av de framsteg som Litauen har gjort när det gäller att nå de mål som fastställs i detta partnerskap, finns ett behov av att ange ytterligare mellanliggande mål.